

EDUSKUNNAN VASTAUS 212/2009 vp

Hallituksen esitys laiksi sidotusta pitkäaikais-säästämisestä ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä laiksi sidotusta pitkäaikaisäästämisestä ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi (HE 159/2009 vp).

Valiokuntakäsittely

Talousvaliokunta on antanut asiasta mietinnön (TaVM 24/2009 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavat lait:

Laki

sidotusta pitkäaikaisäästämisestä

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan säästämistä koskevaan sopimukseen, jonka ehtojen mukaan säästövarat ovat nostettavissa vasta, kun säästövaroihin oikeutettu saavuttaa määrätyn iän tai kun muu ehtoissa mainittu säästövaroihin oikeutetun elämäntilanteeseen liittyvä erityinen nostoperuste täyttyy (*säästämissopimus*).

Säästämissopimukseen liittyvän sijoituspalvelun tai rahasto-osuuksien tarjoamiseen sovelletaan lisäksi, mitä niistä muualla laissa säädetään.

Tätä laka ei sovelleta vakuutusopimuslaissa (543/1994) tarkoitettuun vakuutusopimukseen perustuvaan säästämiseen.

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *palveluntarjoajalla* sitä, jolla on 3 §:n 1 momentin nojalla oikeus tarjota säästämissopimusta;

2) *säästäjällä* luonnollista henkilöä, joka on tehnyt säästämissopimuksen palveluntarjoajan kanssa;

3) *säästämistilillä* talletuspankissa tai ulkomaisen luottolaitoksen Suomessa olevassa sivuliikkeessä olevaa tiliä, jolle säästäjä tekee säästämissopimuksen mukaisesti rahasuorituksia;

4) *säästövaroilla* säästäjän säästämistilille tekemiä rahasuorituksia sekä niiden sijoittamiseksi

si hankittuja sijoituskohteita ja niiden sijoittamisesta kertyneitä tuottoja;

5) säästövaroihin oikeutetulla säästäjää tai, jos säästämissopimuksessa on niin erikseen sovittu, muuta luonnollista henkilöä, jolla on oikeus saada säästövarat 1 §:ssä tarkoitetun nostoperusteen täytyttyä.

3 §

Oikeus tarjota säästämissopimusta

Oikeus tarjota säästämissopimusta on:

1) luottolaitostoinnasta annetussa laissa (121/2007) tarkoitetulla talletuspankilla;

2) sijoituspalveluyrityksistä annetussa laissa (922/2007) tarkoitetulla sijoituspalveluyrityksellä;

3) sijoitusrahastolaissa (48/1999) tarkoitetulla rahastoyhtiöllä ja yhteissijoitusyrityksellä;

4) ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetussa laissa (1608/1993) tarkoitetulla ulkomaisella luottolaitoksella;

5) ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetussa laissa (580/1996) tarkoitetulla ulkomaisella sijoituspalveluyrityksellä;

6) ulkomaisen rahastoyhtiön toiminnasta Suomessa annetussa laissa (225/2004) tarkoitetulla ulkomaisella rahastoyhtiöllä.

Palveluntarjoaja saa tarjota säästämissopimuksia ilmoitettuaan siitä Finanssivalvonnalle. Ilmoitus on tehtävä kirjallisesti vähintään kuukautta ennen toiminnan aloittamista ja siihen on liitettävä riittävä ja luotettava selvitys toiminnan järjestämisestä. Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä ilmoitusvelvollisuuden täyttämisestä.

4 §

Säännösten pakottavuus

Sopimusehto, joka poikkeaa tämän lain säännöksistä säästäjän tai muun säästövaroihin oikeutetun vahingoksi, on mitätön.

5 §

Säästösuoritusten tekeminen ja säästövarojen nostaminen

Palveluntarjoaja saa säästämissopimuksen nojalla vastaanottaa säästäjältä vain rahavaroja. Varat on vastaanotettava säästämissopimuksessa yksilöidylle säästämistilille. Säästövarat voidaan suorittaa säästövaroihin oikeutetulle ainoastaan rahana säästämistililtä 1 §:ssä tarkoitetun nostoperusteen täytyttyä, lukuun ottamatta 11—13 §:ssä säädettyjä tilanteita. Säästämistilille ei saa tehdä säästösuorituksia sen jälkeen, kun nostoperuste tai, jos nostoperusteita on useita, kaikki nostoperusteet ovat täyttyneet ja säästösuorituksia on alettu nostaa kaikkien nostoperusteiden perusteella.

Säästämistilille ei saa vastaanottaa muita kuin säästämissopimukseen perustuvia varoja. Tilisopimuksesta on sen lisäksi, mitä muualla laissa säädetään, käytävä ilmi, että:

1) tiliä saadaan käyttää ainoastaan säästövarojen vastaanottamiseen säästäjältä, säästövarojen sijoittamisesta johtuvien maksujen suorittamiseen ja vastaanottamiseen ja, jollei 11—14, 17 tai 18 §:stä muuta johdu, niiden takaisin maksamiseen säästövaroihin oikeutetulle 1 §:ssä tarkoitetun nostoperusteen täytyttyä; palveluntarjoaja saa lisäksi veloittaa tililtä säästämissopimuksen mukaiset kulut ja palkkiot;

2) omistusoikeus tilillä oleviin varoihin kuuluu säästövaroihin oikeutetulle, mutta käyttöoikeus tilillä oleviin varoihin on yksinomaan palveluntarjoajalla.

Säästämissopimuksen nojalla vastaanotettuihin varoihin ei sovelleta, mitä arvopaperimarkkinalain (495/1989) 4 luvun 14 §:n 3 momentissa ja sijoituspalveluyrityksistä annetun lain 38 §:ssä säädetään asiakkaan rahavarojen säilyttämisestä.

6 §

Säästövarojen sijoittaminen

Säästövarat on sijoitettava, siltä osin kuin niitä ei ole sovittu jätettäväksi säästämistilille,

säästövaroihin oikeutetun nimissä säästämissopimuksessa tarkemmin sovitulla tavalla yhteen tai useampaan seuraavista sijoituskohteista:

1) talletuspankin tai siihen rinnastettavan ulkomaisen luottolaitoksen tarjoama tili;

2) arvopaperimarkkinalain 1 luvun 2 §:n 1 momentissa tarkoitettu arvopaperi, joka on mainitun lain 3 luvussa tarkoitettun julkisen kaupankäynnin tai mainitun lain 3 a luvussa tarkoitettun monenkeskisen kaupankäynnin tai niihin rinnastettavan ulkomaisen kaupankäynnin kohteena ja jonka liikkeeseenlaskija on velvollinen noudattamaan mainitun lain 2 luvun tai 3 a luvun 11 §:n mukaista taikka niihin rinnastettavaa tiedonantovelvollisuutta;

3) arvopaperimarkkinalain 2 luvun 3 §:n 2 momentissa tarkoitettu julkisyhteisön liikkeesen laskema tai takaama arvopaperi;

4) sijoitusrahastolaissa tarkoitettu rahastosuus sekä mainitun lain 128 ja 129 §:ssä tarkoitettun yhteissijoitusyrityksen osuus.

Edellä 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuun tiliin sovelletaan, mitä tämän lain 5 §:n 2 momentin 2 kohdassa säädetään.

Säästövaroja saa sijoittaa johdannaissopimuksiin vain säästövarojen suojaamiseksi kurssi- tai korkovaihteluilta tai muulta sijoituskohteiden arvon alentumiselta.

Palveluntarjoajan on huolehdittava siitä, että säästövarojen sijoittamisesta saadut korot, osingot ja muut tuotot sekä sijoituskohteiden ja niihin liittyvien oikeuksien luovutuksesta ja pääoman takaisinmaksusta kertyvät varat suoritetaan säästämistilille, jollei varoja välittömästi sijoiteta uudelleen. Mitä muualla laissa säädetään oikeudesta saada tässä pykälässä tarkoitettusta sijoituskohteesta todiste, sovelletaan säästövaroihin oikeutetun sijasta palveluntarjoajaan.

Palveluntarjoajan on järjestettävä hallussaan olevien säästövarojen säilytys, käsittely ja selvitys luotettavalla tavalla siten, ettei ole vaaraa niiden sekoittumisesta palveluntarjoajan omiin tai palveluntarjoajan toisen asiakkaan varoihin. Palveluntarjoaja ei saa kuitata säästövaroja säästövaroihin oikeutetulta olevia velkoja vastaan.

Palveluntarjoajan tilintarkastajan on vähintään kerran vuodessa annettava Finanssivalvon-

nalle lausunto siitä, vastaavatko palveluntarjoajan säästövarojen säilytystä koskevat järjestelyt 5 momentissa säädettyjä vaatimuksia.

7 §

Selonotto- ja tiedonantovelvollisuus ennen sopimuksen tekemistä

Palveluntarjoajan on ennen säästämissopimuksen tarjoamista hankittava riittävät tiedot säästäjän sijoituskokemuksesta ja -tietämyksestä. Mitä tässä momentissa säädetään, ei sovelleta sellaiseen säästämissopimukseen, jonka ehtojen mukaan säästövaroja saadaan sijoittaa ainoastaan 6 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetuille pankkitileille, joiden tuotto määräytyy yksinomaan pääoman määrän ja ajan kulumisen perusteella.

Sen lisäksi, mitä muualla säädetään tiedonantovelvollisuuksista, säästäjälle on hyvissä ajoin ennen säästämissopimuksen tekemistä annettava perustiedot palveluntarjoajasta sekä riittävät ja olennaiset tiedot sopimuksesta, jotta säästäjä voi luotettavasti arvioida palveluntarjoajaa, sopimusta ja erityisesti sopimukseen liittyviä riskejä. Tietoja annettaessa tulee kiinnittää huomiota säästämissopimukseen mahdollisesti liittyvien sijoituskohteiden valinnan kannalta olennaisiin seikkoihin, ottaen erityisesti huomioon säästäjän aikaisempi sijoituskokemus ja -tietämys sekä sijoituskohteisiin liittyvät riskit.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä siitä, mitä tietoja palveluntarjoajan on annettava säästäjälle ennen sopimuksen tekemistä. Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä tässä momentissa tarkoitettujen tietojen ilmoittamistavasta.

8 §

Tiedonantovelvollisuus sopimussuhteen aikana

Palveluntarjoajan on annettava säästäjälle ja muulle säästövaroihin oikeutetulle vähintään kerran vuodessa tieto säästövaroista ja niiden tuotosta, perityistä kuluista sekä muista sellaisista sopimusta koskevista seikoista, joilla on

säästäjälle tai muulle säästövaroihin oikeutetulle ilmeistä merkitystä.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä siitä, mitä tietoja palveluntarjoajan on annettava säästäjälle ja muulle säästövaroihin oikeutetulle sopimussuhteen aikana. Finanssivalvonta voi antaa lisäksi tarkempia määräyksiä tässä momentissa tarkoitettujen tietojen ilmoittamistavasta.

9 §

Vastuu puutteellisista tai virheellisistä tiedoista

Jos palveluntarjoaja tai sen edustaja on säästämissopimusta markkinoitaessa jättänyt säästäjälle antamatta tarpeellisia tietoja säästämissopimuksesta tai antanut hänelle siitä virheellisiä taikka harhaanjohtavia tietoja, säästämissopimuksen katsotaan olevan voimassa sen sisältöisenä kuin säästäjällä oli saamiensa tietojen perusteella ollut aihetta käsittää.

Mitä 1 momentissa säädetään, on vastaavasti voimassa, jos säästämissopimuksesta sen voimassaoloaikana on annettu puutteellisia, virheellisiä taikka harhaanjohtavia tietoja, joiden voidaan katsoa vaikuttaneen säästäjän menetteilyyn.

10 §

Säästämissopimuksen sisältö

Säästämissopimuksessa on todettava ainakin:

- 1) sopimuksen osapuolet;
- 2) muu säästövaroihin oikeutettu;
- 3) sopimuksen nojalla perittävät maksut ja muut kulut sekä näiden määräytymisperusteet;
- 4) sijoituskohteet, joihin säästövaroja voidaan sijoittaa, sijoittamisessa noudatettava sijoitusstrategia ja sijoitusten riskitaso;
- 5) säästämis aika;
- 6) ajankohta, jona säästöjen takaisinmaksu alkaa, taikka, jos säästövarojen nostoperusteena on muu seikka kuin säästövaroihin oikeutetun ikä tai muu etukäteen tiedossa oleva ajan kulumisen perusteella määräytyvä seikka; muu 1 §:ssä tarkoitettu erityinen nostoperuste;

7) takaisinmaksun suorittamistapa ja erissä suoritettavien maksujen kesto;

8) 14 §:n mukainen säästäjän oikeus irtisanoa sopimus sekä 15 §:n mukainen oikeus keskeyttää säästäminen;

9) sopimukseen liittyvän säästämistilin tarjoaja ja tilinumero;

10) tieto siitä, miten sijoitettujen säästövarojen arvo lasketaan 11—13 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa.

Säästämissopimuksesta on käytävä ilmi, että siihen sovelletaan tätä lakia.

11 §

Säästämissopimuksen lakkaaminen säästäjän tai muun varoihin oikeutetun kuoleman johdosta

Säästämissopimus lakkaa säästäjän ja muun säästövaroihin oikeutetun kuollessa.

Oikeus säästövaroihin siirtyy säästäjän kuollessa säästövaroihin oikeutetulle tai, jos säästäjä on säästövaroihin oikeutettu, hänen oikeudenomistajilleen. Muun säästövaroihin oikeutetun kuin säästäjän kuollessa oikeus säästövaroihin siirtyy säästövaroihin oikeutetun oikeudenomistajille.

12 §

Säästämissopimuksen peruuttaminen

Säästäjällä on oikeus peruuttaa säästämissopimus ilmoittamalla siitä palveluntarjoajalle 30 päivän kuluessa sopimuksen tekemisestä taikka siitä päivästä, jona hän on saanut 7 §:ssä tarkoitettut tiedot sekä muut sopimusehdot, jos tiedot ja ehdot toimitetaan sopimuksen tekemisen jälkeen. Jos ilmoitus on tarkoituksenmukaisella tavalla lähetetty, säästäjä saa vedota ilmoitukseen, vaikka se myöhästyisi, vääristyisi tai ei tulisi perille.

Palveluntarjoajan on viivytyksettä ja viimeistään 30 päivän kuluttua peruuttamisilmoituksen saatuaan palautettava kertyneet säästövarat säästäjälle. Säästövarat on palautettava rahana, jollei palveluntarjoajan ja säästäjän välillä ole toisin sovittu. Jos saapumispäivästä ei voida esit-

tää muuta selvitystä, postitse lähetetyn ilmoituksen katsotaan saapuneen palveluntarjoajalle seitsemäntenä päivänä sen lähettämisestä ja sähköisesti lähetetyn päivänä, jona se on lähetetty.

Tässä pykälässä säädetty peruuttamisoikeus ei koske 14 §:ssä tarkoitettua irtisanomisen yhteydessä tehtävää uutta säästämissopimusta.

13 §

Palveluntarjoajan velvollisuus irtisanoa säästämissopimus

Palveluntarjoaja ei saa irtisanoa säästämissopimusta lukuun ottamatta 2 momentissa tarkoitettuja tapauksia.

Jos palveluntarjoaja on asetettu selvitystilaan tai konkurssiin taikka on muuten menettänyt oikeutensa tarjota säästämissopimuksia, palveluntarjoajan, selvitysmiesten tai konkurssipesän on viivytyksettä irtisanottava säästämissopimus ja siirrettävä säästövarat säästäjän ilmoittamalle toiselle palveluntarjoajalle tai vakuutusenantajalle. Irtisanomisilmoitukseen on liitettävä kehoitus ilmoittaa palveluntarjoajalle, selvitysmiehille tai konkurssipesälle tässä laissa tarkoitettu palveluntarjoaja tai vakuutusenantaja, jonka kanssa säästäjä on tehnyt uuden säästämissopimuksen ja jolle säästövarat voidaan siirtää. Irtisanomisilmoituksesta on käytävä ilmi 3 momentissa ilmoituksen tekemiselle säädetty määräaika ja seuraamukset, jos ilmoitusta ei tehdä.

Jos palveluntarjoaja, selvitysmiehet tai konkurssipesä ei ole saanut 2 momentissa tarkoitettua säästäjän ilmoitusta uudesta palveluntarjoajasta kolmen kuukauden kuluessa irtisanomisilmoituksen vastaanottamisesta, palveluntarjoajan, selvitysmiesten tai konkurssipesän on viivytyksettä muutettava säästövarat rahaksi ja suoritettava ne säästäjälle mahdollisista vero- tai muista seuraamuksista riippumatta. Jos säästövarojen arvo riippuu rahoitusmarkkinoilla tapahtuvista noteerauksista, arvo määräytyy palautettaessa tässä momentissa tarkoitettua määräajan päättymispäivän myyntikurssin mukaisesti, jollei palveluntarjoajan ja säästäjän välillä ole toisin sovittu. Jos irtisanomisilmoituksen vastaanottamispäivästä ei voida esittää

muuta selvitystä, postitse lähetetyn ilmoituksen katsotaan saapuneen säästäjälle seitsemäntenä päivänä sen lähettämisestä ja sähköisesti lähetetyn päivänä, jona se on lähetetty.

14 §

Säästäjän oikeus irtisanoa säästämissopimus

Säästäjällä on oikeus irtisanoa säästämissopimus, jos hän on tehnyt toisen säästämissopimuksen tai tarkoitukseltaan vastaavan vakuutusopimuksen ja kertyneet säästövarat siirretään suoraan mainitun sopimuksen osapuolena olevalle palveluntarjoajalle tai vakuutusenantajalle.

Säästämissopimus on irtisanottava kirjallisesti. Irtisanomisilmoituksessa on mainittava, mille palveluntarjoajalle tai vakuutusenantajalle varat siirretään. Varat on siirrettävä 30 päivän kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta. Varat vastaanottaneen palveluntarjoajan tai vakuutusenantajan on ilmoitettava säästäjälle ja muulle mahdolliselle säästövaroihin oikeutetulle viivytyksettä varojen vastaanottamisesta. Irtisanottu säästämissopimus lakkaa, kun varat on siirretty irtisanomisilmoituksessa mainitulle palveluntarjoajalle tai vakuutusenantajalle. Jos saapumispäivästä ei voida esittää muuta selvitystä, postitse lähetetyn ilmoituksen katsotaan saapuneen palveluntarjoajalle seitsemäntenä päivänä sen lähettämisestä ja sähköisesti lähetetyn päivänä, jona se on lähetetty.

Jos palveluntarjoaja on velvollinen toimittamaan ennakonpidätyksen tämän pykälän nojalla siirrettävistä varoista, palveluntarjoajalla on oikeus ennen varojen siirrolle 2 momentissa säädetyn määräajan päättymistä myydä säästövarojen sijoittamiseksi hankittuja sijoituskohteita ennakonpidätyksen toimittamiseksi tarvittava määrä.

15 §

Säästämisen keskeyttäminen

Säästäjällä on oikeus milloin tahansa keskeyttää säästämissopimuksen mukaisten suoritusten

tekeminen säästämistilille. Sopimus jää tällöin voimaan muilta osin entisin ehdoin.

16 §

Luovutus- ja panttauskielto

Säästäjällä ja muulla säästövaroihin oikeutulla ei ole oikeutta luovuttaa eikä pantata säästövaroja eikä säästämissopimukseen perustuvaa oikeutta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuna säästövarojen luovutuksena ei pidetä sijoituskohteen myyntiä, jos myynnistä kertyneet varat suoritetaan säästämistilille tai sijoitetaan välittömästi uudelleen 6 §:ssä tarkoitettuihin sijoituskohteisiin.

Tämän pykälän vastainen sopimus tai sitoumus on mitätön.

17 §

Ulosmittaus

Säästövaroja ei saa ulosmitata säästäjän eikä muun säästövaroihin oikeutetun velasta, jos:

- 1) sopimuksen tekemisestä on ulosmittausta toimitettaessa kulunut vähintään viisi vuotta;
- 2) säästämisajaksi on sovittu vähintään kymmenen vuotta; ja
- 3) säästämistilille ei ole minään vuonna tehty maksusuorituksia enemmän kuin viidennes niiden suoritusten yhteenlasketusta määrästä, joka olisi ollut suoritettava, jos suoritukset olisi sopimusta tehtäessä tasaisesti jaettu kymmenelle vuodelle; maksun korotusta, joka johtuu sovitusta kustannusten kehitystä kuvaavasta indeksin muutoksesta, ei oteta huomioon.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta toimitettaessa ulosmittausta elatuksesta, joka on maksettava puolisolle tai lapselle.

18 §

Takaisinsaanti konkurssipesään

Jos säästäjä asetetaan konkurssiin ja hänen havaitaan myöhemmin kuin kolme vuotta ennen takaisinsaannista konkurssipesään annetun lain (758/1991) 2 §:ssä tarkoitettua määräpäivää tehneen säästämistilille suorituksia, jotka silloin kuin ne suoritettiin eivät olleet kohtuullisessa suhteessa hänen oloihinsa ja varoihinsa, konkurssipesällä on oikeus vaatia palveluntarjoajalta takaisin, mitä siten on liikaa suoritettu, jos säästövarojen arvo siihen riittää. Jollei säästäjä ole antanut tähän suostumustaan, konkurssipesä on velvollinen puhevallan menettämisen uhalla nostamaan kanteen säästäjää vastaan. Kanteeseen sovelletaan, mitä takaisinsaannista konkurssipesään annetun lain 23—25 §:ssä säädetään.

19 §

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Palveluntarjoaja ei saa aloittaa säästämissopimuksen tarjoamista ennen kuin kolme kuukautta on kulunut 3 §:n 2 momentissa tarkoitetun ilmoituksen tekemisestä, jos ilmoitus on tehty ennen kuin lain voimaantulosta on kulunut kolme kuukautta.

Laki

vakuutussopimuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 28 päivänä kesäkuuta 1994 annettuun vakuutussopimuslakiin (543/1994) uusi 13 b § seuraavasti:

13 b §

Vakuutuksenottajan oikeus siirtää eläkevakuutuksen takaisinostoarvo

Irtisanoessaan eläkevakuutuksen vakuutuksenottajalla on oikeus saada takaisinostoarvo siirretyksi ottamaansa toiseen eläkevakuutukseen tai sidotusta pitkäaikaissästämisestä annetun lain (/) mukaiselle säästämistilille. Vakuutusehdoissa voidaan kuitenkin määrätä, ettei siirto-oikeutta ole, jos vakuutukseen ei ole liitetty kuolemanvaraturvaa.

Irtisanomisilmoituksessa on mainittava, mille vakuutuksenantajalle tai säästämissopimuksen palveluntarjoajalle takaisinostoarvo siirre-

tään. Vakuutuksenantajan on siirrettävä varat 30 päivän kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta. Varat vastaanottaneen vakuutuksenantajan tai palveluntarjoajan on viivytyksettä ilmoitettava vakuutuksenottajalle varojen vastaanottamisesta. Poiketen siitä, mitä 12 §:ssä säädetään, irtisanottu eläkevakuutus päättyy, kun varat on siirretty.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Sopimukseen, joka on tehty ennen lain voimaantuloa, sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Laki

luottolaitostoiminnasta annetun lain 20 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan luottolaitostoiminnasta 9 päivänä helmikuuta 2007 annetun lain (121/2007) 20 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 929/2007, seuraavasti:

20 §

Luottolaitoksen yksinoikeutta takaisinmaksettavien varojen vastaanottamiseen koskevat poikkeukset

Mitä 19 §:ssä säädetään, ei rajoita Suomen Pankin oikeutta ottaa vastaan takaisinmaksettavia varoja yleisöltä, rahastoyhtiön oikeutta harjoittaa sijoitusrahastolaissa (48/1999) tarkoitettua sijoitusrahastotoimintaa, sijoituspalveluyri-

tyksen ja rahastoyhtiön oikeutta tarjota sidotusta pitkäaikaissästämisestä annetussa laissa (/) tarkoitettuja säästämissopimuksia eikä vakuutuslaitoksen oikeutta harjoittaa vakuutusyhtiölaissa tarkoitettua vakuutusliikettä. Mitä 19 §:ssä säädetään, ei myöskään rajoita sellaisten maksuvälineiden myyntiä, jotka eivät ole sähköistä rahaa. Ulkomaisen luottolaitoksen, sijoituspalveluyrityksen, rahastoyhtiön ja vakuu-

tusyhtiön oikeudesta tarjota Suomessa toimilupaansa sisältyviä palveluja säädetään erikseen.

— — — — —

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 _____.

Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 2009
